t Wichtje Tureluur

t Leutje wichtje Tureluur
taikende n pop op muur.
Omdat ze veul verhoaltjes las,
dee ze of t heur zuske was.

Eerst n rondje kwam der op,
nog n rondje, dat was kop.
Haalve moanen werden oren,
twinteg streepkes werden hoaren.

En twij stippen werden ogen,
wenkbraauwen mooie regenbogen
n Slikje rood veur mond en kin,
t neuske kwamen twij goatjes in.

Dou was t popke hailendaal kloar.
Wacht ais even, dat is woar:
aarms en bainen, haand en vout,
zeker, zeker ook dat mout.

Dou alles din in order was
dee ze t popke in heur tas.
Ging op hoes aan dik tevree
kreeg van moeke n kopke thee.

Doar begon t oet tas te grienen:
‘Doe krigst thee en woar is mienen?’
Moeke keek verschrikt in tas
wat dat veur gejammer was.

‘t Is zuske mor,’ zee Tureluur,
‘k heb heur taikend op n muur.’
‘Vot ter mit, vot mit dat kind.
Wat mot k zeggen as ons pa heur vindt,’

reerde moeke in ale stoaten,
‘most dat kind vot lopen loaten.’
‘Nee,’ zee t wichtje Tureluur,
‘k leg heur wel zo laank in schuur.’

‘Kom mor popke, t wait hou t mout.
Hier, doar slepst doe zeker goud.
k Leg die in t waarme kaddenuske

mit n welterusten-kuske.’

Doar kwam kat mit hoge rug:
‘Oet mien maand doe en hail vlug.
Most mien schaarpe noagels zain?’
bluis e en keek slim gemain.

t Popke runde wat ze kon
tot ze n vaaileg plakje von.
Kwam terecht in t knienehok.
Knien ston net in t interlok.

‘Vot,’ zee knien, ‘komst ongelegen,
pottenkiekers kin k nait tegen.’
Hai stampde mit zien achterpoot.
t Popke schrok zok sikkoms dood.

Zai runde vot noar t achterhoes,
in veurkoamer van n moes.
‘Piep,’ zee moes, ‘kinst hier nait wonen,
zugst ja wel, ik bin aan t schonen.’

Zai ging wieder, muid as wat.
Doar was t swien en vrat zok zat.
Knorde mit zien bolle wangen,
‘Magst wel aan mien steertje hangen.’

‘Nee,’ zee t popke, runde dou
gaauw noar de staal van Bontje kou.
Bontje kon heur nait goud zain:
‘Bist n vijbrokje meschain?’

t Leutje ding begon te grienen.
Dreugde troanen aan gedienen.
Zag opains in t duuster houkje
Tureluurtjes taikenboukje.

Aanderdoags zowat acht uur
kwam t leutje wichtje Tureluur.
Pakde n gumke oet heur schoet,
veegde dit verhoaltje oet.

Auteur: An Kuiper

Inspreker: Ep Krijgsheld